

ALS T MOR GRUNNEGS IS

De Bende van Baflo Bill: Peter de Haan, Alina Kiers en Frank den Hollander.

We worden de laatste tijd overspoeld met programma's in de streektaal, die nogal wat prenties hebben en zichzelf schouwburgrijp vinden. Het gezelschap

van Chris Ridenberg verslikte zich grandios in Veenlust in Veendam, en het toch enige faam genietende Mollebone festival in Delfzijl lijkt dezelfde weg op te gaan.

Wat jaren geleden een loffelijk initiatief was van Radio Noord, namelijk het Grunneger Laidjes Festival, werd vier jaar geleden gruwelijk vermoord door de Delfzijlse Schouwburgdirecteur Jan Knollema en de grammafoonplatenmaatschappij Mollebone Music. Radio Noord hield haar festival jaarlijks op een andere plaats in de provincie en kende (gelukkig) geen commerciële bindingen.

Het succes in 1984 (in Delzijl), met de echte grote doorbraak van Ede Staal, was voor Knollema aanleiding het festival definitief daar te willen houden, terwijl het voor de platenmaatschappij een gelegenheid schiep, haar artiesten te promoten. Radio Noord haakte (begrijpelijk) af. Sinds 1985 dus het Mollebone Festival, met een "hoofdrol" voor de presenterende Molenberg-direkteur Knollema. Anno 1988 is het festival nog steeds opgehangen aan Ede Staal.

Zijn geest hoort door de zaal te waren, zijn liedjes moeten worden gezongen. Het tekent het niveau van het Grunneger laid, zoals dat de laatste jaren voor het voetlicht wordt gebracht. Weinig originaliteit, weinig kwaliteit, maar dat schijnt niet te deren, zolang er maar in de streektaal wordt gezongen.

Het is typerend, dat op dit soort avonden de zaak gered moet worden door echte muzikanten. Mensen, die al jaren actief zijn (ook in de streektaal), zoals Lianne Abeln,

- Lianne Abeln -

Peter de Haan en Frank den Hollander, weten hoe het moet en steken (in positieve zin) schril af bij de rest, om nog maar te zwijgen van de presentatie van Jan Knollema, die in een nachtclub niet zou misstaan, maar niets met cultuur te maken heeft.

Een nog deerniswekkender voorstelling vond in de "Grunneger Sproak" in Groningen plaats. Onder het motto "Joen aigen taal" scharrelde de zingende badmeester Ben Zuur uit Slochteren een programma met zang, dans, sketch en humor in de streektaal bij elkaar. Het dansen is uit de maat, het zingen is vals, de humor is ver te zoeken, en weer moeten de liedjes van Ede Staal het ontgelden.

Wanneer worden wij ons als Groningers nou eindelijk eens bewust,

LOEKS KRAAM

VOOR U
OPGETEKEND
DOOR:

**FOKKO
KRAMER**

dat we ook onze eigen cultuur in onze streektaal eisen mogen stellen, voor wat betreft zaken als kwaliteit, muzikaliteit en originaliteit. We worden door niet Groningers nog te vaak versleten voor domme boeren, en ze lijken nog gelijk te krijgen ook.

Dat kan er alleen maar toe bijdragen dat het Gronings verwordt tot een stukje historische folklore, in plaats van een levende streektaal met de daarbij behorende cultuur.